

Cătălina Gheorghian

Ilustrații
Adriana Petrescu

Ediția a doua revizuită
și adăugită

Doxologia
Iași, 2022

*Pentru Rafael, un Iepuraș-Bombonaș,
pentru care un anume Crăciun a fost... altfel.*

C.G.

ERA PE ÎNSERATE. Din vizuina familiei Iepure răsărea o geană de lumină.

Șoricelul Sin se ivi din stratul de zăpadă proaspăt cernut și se apropie de fereastră. Cercetă îndeaproape locul, înconjură de câteva ori copacul cel mare, după care își ciuli și mai bine urechile.

„E seara de Ajun, iar aici e atât de liniște... În celelalte case e lumină mare și forfotă... Ooo, și ce forfotă! Dar iepurașii nu par a se pregăti de Crăciun. Ei nu se dădeau niciodată în lături de la pregătiri. Hmmm... Ce s-o fi întâmplat cu ei?”, se întrebă el.

În cele din urmă, hotărî să urmărească totul mai îndeaproape, ostenindu-se să se urce pe fereastră.

LĂNGĂ UȘA VIZUINEI apăru domnul Iepure. Privea amuzat cum șoricelul spulbera puful de zăpadă, căzând după fiecare încercare.

– Ooof! Nu-mi iese, se agită Sin. Și tare vreau să văd ce se întâmplă în casă. De ce la iepurași fereastra e mai sus decât la celelalte vizuini? Iar nedumerirea lui se lăsă cu o încă o trântă zdravănă în mormanul de zăpadă.

Însă, după toată isprava, se ridică repede, hotărât să cucerească fereastra.

– Aham... încep domnul Iepure. Dacă băteai la ușă, dragă șoricel, te-aș fi primit înăuntru și am fi stat de vorbă.

– Cine e, tată? A venit cineva la noi? se iviră de după ușă iepurica Sia și Sandi, iepurașul mijlociu. Să intre, să intre! exclamară ei încântați. Ne era dor de musafiri!

